

[Udenrigsministeren]

sprog, om lige muligheder for piger på uddannelsesområdet samt om undervisning om EF og Europa i skolerne.

Regeringen har som bekendt stedse afvist at medvirke til, at disse forslag vedtages som såkaldt »blandede« resolutioner, dvs. resolutioner vedtaget af Rådet og ministrene forsamlet i Rådet, og dermed indirekte godkende, at de pågældende emner er af delvis kommunautær karakter. Derimod ser man fra dansk side gerne etableret et intergouvernementalt samarbejde mellem EF-landene af det foreslåede indhold.

På grundlag af Danmarks holdning besluttede ministrene på mødet den 27. juni 1980 at henvise spørgsmålet om, hvorledes forslagene indhold skulle udformes i retsregler, til De faste repræsentanters Komité, der også skal undersøge forslagernes budgetmæssige konsekvenser.

Spørgsmålet om, fra hvilken post i EF-budgettet og med hvilket retsgrundlag de drøftede forslag skal finansieres, er derfor stadig uløst.

Spm. nr. 1025

Til *socialministeren* (2/7 80) af:

Brixtofte (V):

»Hvilke forslag har socialministeriet lagt frem i forhandlingerne om retningslinjer ved tildeling af hjælp til hjælpemidler efter indførelse af socialindkomstbegrebet?«

Begrundelse

Det var ikke muligt inden færdigbehandlingen af lovkomplekset om socialindkomsten at få oplyst, hvorledes retningslinjerne for tildeling af hjælp til hjælpemidler ville se ud.

Efter hvad der oplyses i socialministeriet og socialstyrelsen, foregår der nu forhandlinger mellem ministeriet og diverse organisationer, men det er ikke muligt at få oplysninger om ministeriets forslag.

Rundt omkring i amter og kommuner er der stor utilfredshed med, at det ikke er muligt at give klienterne ordentlig besked på dette område, hvorfor en omgående afklaring er nødvendig.

Besvarelse (10/7 80):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Ved skrivelse af 27. marts 1980 anmodede socialministeriet socialstyrelsen om på embedsmandsplan at nedsætte en arbejdsgruppe, som i forbindelse med en revision af de nugældende regler for tildeling af hjælpemidler, jfr. socialministeriets cirkulære af 4. november 1975 med senere ændringer, skulle udarbejde et udkast til betalingsregler. Arbejdet skulle være afsluttet senest med udgangen af juni måned.

Resultatet af arbejdsgruppens arbejde foreligger i form af et udkast af 30. juni 1980 til bekendtgørelse om ydelse af hjælpemidler efter bistandslovens § 58. Der stilles heri forslag om, at personer, hvis socialindkomst ligger over en vis grænse, skal betale for hjælpemidlet efter en procentvis glidende betalingsskala, der fastsættes i forhold til socialindkomsten – og ikke til hjælpemidlets faktiske pris – dog således, at der fastsættes et maksimumsbeløb for betalingen og således, at beløb under en vis størrelse ikke indkræves.

Arbejdsgruppen har indkaldt repræsentanter for amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening, de samvirkende invalideorganisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner til drøftelse af arbejdsgruppens forslag ved et møde den 15. juli 1980.

Det endelige udkast forventes færdigbehandlet i eftersommeren 1980.

Spm. nr. 1026

Til *socialministeren* (2/7 80) af:

Brixtofte (V):

»Har ministeriet taget stilling til, hvem der ejer hjælpemidlet, når der indføres delvis (til tider fuld) egenbetaling af hjælpemidler?«

Begrundelse

I de fleste amter er der i dag oprettet hjælpemiddelcentraler, og ved flere af disse er genbrugsordninger etableret. En samfundsmæssig fornuftig løsning, da adskillige hjælpemidler er dyre i anskaffelse og ofte kan benyttes igen og igen.

Med indførelse af socialindkomstbegrebet indføres mere eller mindre egenbetaling for disse hjælpemidler, hvorved der opstår problemer med genbrug – hvem ejer et hjælpe-